

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ เพื่อให้สอดคล้องกับกรณีที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีในชั้นศาลสูงของศาลชั้นอุทธรณ์ และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความในชั้นศาลสูงที่ได้เปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์หรือฎีกาในคดีอาญา และเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ และวางหลักการปฏิบัติราชการในการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ ในชั้นอุทธรณ์และฎีกาให้เหมาะสมกับบทบาทและภารกิจของสำนักงานอัยการสูงสุดในการอำนวยความยุติธรรม โดยให้อัยการศาลสูงมีอำนาจในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน การดำเนินคดีของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นและการใช้ดุลพินิจของศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดจึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“อธิบดีอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง หรืออธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูงภาค

“รองอธิบดีอัยการ” หมายความว่า รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง หรือรองอธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูงภาค

“อัยการศาลสูง” หมายความว่า พนักงานอัยการผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ

“หัวหน้าพนักงานอัยการ” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายที่รับผิดชอบการดำเนินคดีอาญาประจำศาลชั้นต้น หรืออัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

ข้อ ๕ การใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้นาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๖ อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้
 ข้อ ๗ อัยการสูงสุดมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการ หนังสือสั่งการ หรือ
 แนวทางปฏิบัติอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้
 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน
 บททั่วไป

ข้อ ๘ การดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูง ได้แก่ การดำเนินคดีอาญาตามอำนาจและหน้าที่
 ในทางอรรถคดีชั้นอุทธรณ์ และชั้นฎีกาของพนักงานอัยการ

ข้อ ๙ ระเบียบนี้ไม่ใช้บังคับแก่คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว
 คดีอาญาที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีอาญาซึ่ง
 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติส่งให้อัยการสูงสุดพิจารณา คดีอาญาซึ่ง
 พนักงานอัยการรับแก้ต่าง คดีที่ศาลสั่งปรับนายประกันจำเลยหรือประกันรับสิ่งของไปดูแลรักษา
 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คดีความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยที่ได้กระทำ
 นอกราชอาณาจักรไทย หรือคดีที่อัยการสูงสุดกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูง หากพบข้อขัดข้องหรือช่องว่างของกฎหมาย
 ให้อธิบดีอัยการรับรายงานพร้อมความเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด
 ทั้งนี้ ไม่ว่าคดีจะเสร็จเด็ดขาดแล้วหรือไม่ก็ตาม

หมวด ๑

หน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินคดี

ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานคดีศาลสูงมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร

(๒) ดำเนินคดีชั้นศาลสูงเกี่ยวกับคดีอาญาทั้งปวง ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
 คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
 ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัด
 ปทุมธานี

(๓) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงเกี่ยวกับการล้มละลายที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
 ของศาลล้มละลายกลางที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร

(๔) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงตามที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานคดีศาลสูงภาคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในเขตท้องที่สำนักงานอัยการภาค

(๒) ดำเนินคดีชั้นศาลสูงเกี่ยวกับคดีอาญาทั้งปวง ซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
 คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตามข้อ ๑๑ (๒)

(๓) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงเกี่ยวกับการล้มละลายที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
 ของศาลล้มละลายกลางที่เกิดขึ้นนอกเขตกรุงเทพมหานคร

(๔) ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในเขตท้องที่สำนักงานคดีศาลสูงภาคตามที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด

ข้อ ๑๓ อธิบดีอัยการมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการต่ออัยการสูงสุด และมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายทั่วไปในการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูง ตรวจสอบ กำกับดูแล และอำนวยความสะดวกในงานคดีอาญาชั้นอุทธรณ์และฎีกาภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ และเมื่อเห็นสมควรจะเรียกสำนวนคดีใดมาตรวจพิจารณาหรือดำเนินคดีเอง หรือจะมอบหมายให้อัยการศาลสูงคนใดดำเนินคดีก็ได้

การกำหนดนโยบายการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง ให้เสนออัยการสูงสุดเพื่อขอความเห็นชอบก่อนบังคับใช้

รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูง และรองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค มีอำนาจหน้าที่รองจากอธิบดีอัยการ ในการอำนวยความสะดวกและประสานการปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติราชการในคดีอาญาชั้นอุทธรณ์และฎีกาภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ ให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุด และอธิบดีอัยการ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ อัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูง และอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคมีอำนาจหน้าที่บริหารงานคดี ให้คำปรึกษา ตรวจสอบและกำกับดูแลการปฏิบัติงาน และการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบ และเมื่อเห็นสมควรจะเรียกสำนวนคดีใดมาตรวจพิจารณาหรือดำเนินคดีเอง หรือจะมอบหมายให้อัยการศาลสูงคนใดดำเนินคดีก็ได้ แต่ต้องรายงานให้อธิบดีอัยการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ ในกรุงเทพมหานคร อัยการศาลสูงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินคดีใด ให้มีอำนาจดำเนินคดีนั้น เว้นแต่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร อัยการศาลสูงผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในจังหวัดใด ให้มีอำนาจดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงในจังหวัดนั้น ในกรณีที่มีอัยการศาลสูงผู้ที่ได้รับแต่งตั้งหลายคน ให้อัยการศาลสูงแต่ละคนมีอำนาจดำเนินคดีตามที่อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีศาลสูงภาค มอบหมาย

ข้อ ๑๖ ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้พิจารณาสั่งยุติการดำเนินคดี ในกรณีที่มีคำสั่งให้จำหน่ายคดี หรือมีคำพิพากษายกฟ้องโดยอ้างเหตุสิทธินำคดีอาญามาฟ้องได้ระงับเพราะเหตุ ดังนี้

(๑) จำเลยถึงแก่ความตาย

(๒) ในคดีความผิดต่อส่วนตัว เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) คดีอาญาเลิกกันตาม มาตรา ๓๖ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๔) เมื่อมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง

(๕) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิดยกเลิกความผิดเช่นนั้น

(๖) เมื่อมีกฎหมายยกเว้นโทษ

(๗) เมื่อมีเหตุสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับตามกฎหมายอื่น

ทั้งนี้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๕ หรือมาตรา ๑๔๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น แต่ถ้าเห็นว่ามีใช้กรณีตามเหตุดังกล่าว ให้พิจารณาสั่งอุทธรณ์ หรือฎีกาต่อไป

ข้อ ๑๗ ถ้าความปรากฏแก่อัยการศาลสูงหรือแก่ศาลว่าสิทธิฟ้องคดีอาญาได้ระงับตามข้อ ๑๖ ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้จัดทำและลงนามในคำแถลงข้อเท็จจริง

แล้วส่งให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นยื่นต่อศาล หรือเมื่อศาลได้สอบถามพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นเป็นผู้แถลงข้อเท็จจริงให้ศาลทราบ

ข้อ ๑๘ กรณีดังต่อไปนี้ หากอัยการศาลสูงมีความเห็นควรไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกา ให้ทำความเห็น เสนอสำนวนตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณาสั่งทั้งคดี

(๑) คดีที่อัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องหรือให้อุทธรณ์

(๒) คดีสำคัญตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือเวียน รวมทั้งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ

(๓) คดีอื่นที่อัยการสูงสุดกำหนด

เมื่ออธิบดีอัยการ พิจารณาและมีคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น เว้นแต่กรณีตาม (๑) หากอัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องในปัญหาข้อกฎหมาย หรือให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ก่อนมีคำสั่งไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับ

ข้อ ๑๙ คดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษ แต่ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้องหรือพิพากษาแก้ไขยกฟ้องจำเลยบางคนหรือบางข้อหา ให้อัยการศาลสูงทำความเห็นเสนอสำนวนตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณาสั่งทั้งคดี เมื่ออธิบดีอัยการมีคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น เว้นแต่กรณี อัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องหรือให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ก่อนมีคำสั่งไม่ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ให้นำข้อ ๓๕ มาใช้บังคับ

ข้อ ๒๐ เมื่ออัยการศาลสูงได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาแล้ว ต่อมาเห็นว่าควรถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ให้ทำความเห็นตามแบบ อ.ก. ๑๔ เสนอตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง เมื่ออธิบดีอัยการ พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ก่อนยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ให้อัยการศาลสูง ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ หรือมาตรา ๑๔๕/๑ หรือกฎหมาย เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น ให้เสร็จสิ้นเสียก่อน และเมื่อถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกาแล้ว ให้รายงาน สำนักงานอัยการสูงสุดทราบ

การดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา หากอัยการศาลสูงเห็นว่าควรถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา โดยเหตุที่การดำเนินคดีจะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัย หรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ ให้อัยการศาลสูงปฏิบัติตามระเบียบ สำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการสั่งคดีอาญาที่จะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ การดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา หากอัยการศาลสูงเห็นว่าควรไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ควรถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา โดยเหตุที่การดำเนินคดีจะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ ให้อัยการศาลสูงปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการสั่งคดีอาญาที่จะไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชน หรือจะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยหรือความมั่นคงของชาติ หรือต่อผลประโยชน์อันสำคัญของประเทศ

ข้อ ๒๒ ในกรุงเทพมหานคร หากอัยการศาลสูงคนใดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อัยการพิเศษฝ่าย คดีศาลสูงมอบหมายให้อัยการศาลสูงอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร สำนักงานอัยการใดไม่มีอัยการศาลสูงปฏิบัติหน้าที่ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อัยการจังหวัดแต่ละสำนักงานนั้นปฏิบัติหน้าที่แทน เว้นแต่จังหวัดใด มีอัยการศาลสูงปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันหลายคน ให้อัยการศาลสูงที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่แทน

หมวด ๒ วิธีปฏิบัติในชั้นอุทธรณ์และฎีกา

ข้อ ๒๓ เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน เสนอสำนวนพร้อมด้วยรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ และความเห็นชั้นศาลพิพากษามาตามแบบ อ.ก. ๑๔ ต่อหัวหน้าพนักงานอัยการ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการทำความเข้าใจ และส่งสำนวนไปยังอัยการศาลสูง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากอัยการศาลสูงเห็นว่าจำเป็นต้องใช้สำเนาคำพิพากษาหรือ คำสั่งศาลชั้นต้นประกอบการพิจารณา ให้อัยการศาลสูงแจ้งให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนส่งสำเนา คำพิพากษาหรือคำสั่งไปให้อัยการศาลสูง และให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนปฏิบัติตามนั้นโดยเร็ว

กรณีที่ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา หรือลงโทษไม่เต็มตามฟ้อง หรือมีคำสั่งยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง พร้อมส่งสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ชั้นต้น คำเบิกความพยานโจทก์ จำเลย และเอกสารหลักฐานที่โจทก์จำเลยอ้างส่งศาลในคดีไปยังอัยการศาลสูง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่อัยการศาลสูงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารนั้น

หากมีเหตุขัดข้องไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้แจ้งเหตุขัดข้อง เป็นหนังสือให้อัยการศาลสูงทราบภายในเวลาดังกล่าว

การทำความเข้าใจดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ระบุข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เห็นด้วย หรือโต้แย้งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น โดยมีรายละเอียดในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพอสมควร

คดีที่จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือยื่นคำแก้อุทธรณ์ ให้พนักงานอัยการเจ้าของ สำนวน จัดทำรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ โดยละเอียดว่าได้รับสำเนาอุทธรณ์หรือสำเนาคำแก้อุทธรณ์ จากศาลเมื่อใดโดยไม่ต้องมีความเห็นแล้วเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการ และให้หัวหน้าพนักงานอัยการจัดส่ง สำเนาอุทธรณ์ หรือสำเนาคำแก้อุทธรณ์ และรายงานการคดีดังกล่าวไปยังอัยการศาลสูงภายในห้าวัน นับแต่วันรับสำเนา ในกรณีที่สำนวนอยู่ที่พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นให้เสนอพร้อมด้วยสำนวน หากสำนวนไม่อยู่ที่พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นให้บันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่มีสำนวนไปประกอบด้วย และเมื่อได้รับสำนวนมาเมื่อใดให้เสนอไปยังอัยการศาลสูงต่อไป

ข้อ ๒๔ เมื่อศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลอุทธรณ์แล้ว ให้หัวหน้าพนักงานอัยการ ส่งสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งพร้อมด้วยรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ และบันทึกคำพิพากษาย่อ ตามแบบ อ.ก. ๑๔ โดยไม่ต้องมีความเห็นไปยังอัยการศาลสูงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง

กรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับหรือแก้ให้ยกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา หรือลงโทษไม่เต็ม ตามฟ้อง หรือมีคำสั่งยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง พร้อมส่งสำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลชั้นต้น คำเบิกความพยานโจทก์ จำเลย และเอกสารหลักฐานที่โจทก์ จำเลยอ้างส่งศาลในคดี

ไปยังอัยการศาลสูงภายในสิบห้าวันนับแต่วันฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่อัยการศาลสูงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารนั้น

หากมีเหตุขัดข้องไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือให้อัยการศาลสูงทราบภายในเวลาดังกล่าว

ให้นำความในข้อ ๒๓ วรรคหก มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีชั้นฎีกาโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ภายใต้บังคับข้อ ๑๕ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ออกคำสั่งชั้นอุทธรณ์และฎีกา

กรณีออกคำสั่งอุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์ คำสั่งฎีกาหรือแก้ฎีกา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ออกคำสั่งในกรณีดังต่อไปนี้ ให้อัยการศาลสูงทำความเห็นเสนอสำนวนต่ออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคเพื่อออกคำสั่งทั้งคดีโดยเร็วภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา

(๑) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์แย้งความเห็นของหัวหน้าพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น

(๒) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในคดีที่ไม่มีการสืบพยาน และศาลพิพากษายกฟ้องทุกข้อหา หรือบางข้อหา

(๓) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ในคดีที่มีการสืบพยานและคดีนั้นมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองแสนบาทขึ้นไป หากศาลพิพากษายกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหาหรือลงโทษไม่เต็มตามฟ้อง

(๔) กรณีมีความเห็นไม่ฎีกา ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งไม่รับของกลางตามคำขอท้ายฟ้องหรือศาลมีคำสั่งให้ยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วนในคดีไต่สวนขอริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๕) กรณีมีความเห็นไม่ฎีกา ในคดีไต่สวนขอคืนของกลาง และศาลมีคำสั่งให้คืนของกลางตามที่ผู้ร้องขอ

(๖) กรณีมีความเห็นไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หากศาลมีคำพิพากษาให้รอลงโทษ หรือรอกำหนดโทษในคดีที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๒๖ การขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์ หรือระยะเวลาฎีกาหรือแก้ฎีกา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ทำคำร้องโดยระบุเหตุผลแห่งความจำเป็นที่ขอขยายระยะเวลาและลงนามเป็นผู้ยื่นคำร้อง เว้นแต่กรณีดังนี้

(๑) กรณีมีเหตุขัดข้องที่อัยการศาลสูงไม่อาจดำเนินการเองได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้จัดทำคำร้องโดยระบุเหตุผลความจำเป็นที่ขอขยายระยะเวลาและส่งให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นจัดทำและลงนามในคำร้องยื่นต่อศาล หรือ

(๒) กรณีสำนวนอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น ให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นจัดทำคำร้องยื่นต่อศาล

ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ฎีกาได้โดยต้องได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้ทำคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกาและขออนุญาตขยายระยะเวลาเพื่อยื่นคำขออนุญาตฎีกาไปในคำร้องฉบับเดียวกันด้วย

การยื่นคำร้อง การติดตามผลการดำเนินการ และการฟังคำสั่งศาลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานผลดำเนินการและคำสั่งศาลตามแบบรายงานการคดี อ.ก. ๑๓ ให้อัยการศาลสูงทราบโดยเร็ว

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสามมาใช้บังคับกับการยื่นคำร้อง คำขอ หรือคำแถลงอื่น ๆ ในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓
การดำเนินคดีและปฏิบัติต่อสำนวน

ข้อ ๒๗ การฟัง การรับทราบ และการคัดคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา ตลอดจนการคัดถ้อยคำสำนวนของศาล ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น

กรณีมีการอุทธรณ์หรือฎีกา แล้วยังไม่ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาได้มีคำพิพากษา หรือคำสั่งหรือความเคลื่อนไหวอื่นใดทางคดีเป็นเวลาเกินกว่าหนึ่งปี ให้อัยการศาลสูงเร่งดำเนินการตรวจสอบ ความเคลื่อนไหวทางคดีอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะทราบผลคดี

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ออกคำสั่งอุทธรณ์ หรือออกคำสั่งฎีกา หรือให้แก่อุทธรณ์ หรือให้แก่ฎีกา ให้อัยการศาลสูงรับผิดชอบในการทำคำฟ้องอุทธรณ์ คำฟ้องฎีกา คำแก้อุทธรณ์ หรือคำแก้ฎีกา แล้วลงนามเป็น ผู้เรียงและเป็นโจทก์

การใช้ชื่อโจทก์ในคำฟ้องอุทธรณ์ คำฟ้องฎีกา คำแก้อุทธรณ์ หรือคำแก้ฎีกา และการใช้ชื่อ ในคำคู่ความดังกล่าวข้างต้น ให้ใช้ชื่อพนักงานอัยการที่เป็นโจทก์มาแต่ต้น ส่วนผู้เรียงให้ระบุตำแหน่งและ สำนักงานที่อัยการศาลสูงเจ้าของสำนวนสังกัดอยู่ เว้นแต่กรณีที่อัยการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่อัยการศาลสูง ให้ระบุตำแหน่งและสำนักงานที่พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนสังกัดอยู่

การยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา หรือยื่นคำแก้อุทธรณ์หรือคำแก้ฎีกา ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน อัยการประจำศาลชั้นต้น เว้นแต่ในกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคดีศาลสูง

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ออกคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ถอนอุทธรณ์หรือถอนฎีกา ให้อัยการศาลสูง ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ หรือมาตรา ๑๔๕/๑ หรือกฎหมาย เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา และให้มีเวลาเหลือพอที่จะอุทธรณ์หรือฎีกาได้ทันในกรณีที่มีการชี้ขาดให้อุทธรณ์หรือฎีกา

ข้อ ๓๐ การส่งสำนวนพร้อมคำสั่งไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ไปยัง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือผู้ว่า ราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๕/๑ หรือไปยังผู้มีอำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น ในกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของสำนักงาน อัยการประจำศาลชั้นต้น ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของอัยการศาลสูงผู้ออกคำสั่ง

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง ให้อัยการศาลสูง ทำหนังสือโนนามผู้ว่าราชการจังหวัด เสนอสำนวนต่ออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาด

กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงาน สอบสวนผู้รับผิดชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น เห็นชอบด้วยกับคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา หรืออัยการสูงสุดชี้ขาดไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกา ให้สำนักงานอัยการ ประจำศาลชั้นต้นดำเนินการและเก็บรักษาสำนวนไว้ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนิน คดีอาญาของพนักงานอัยการโดยอนุโลม เว้นแต่คดีนั้นยังอยู่ระหว่างการดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาให้นำความ ในข้อ ๓๔ มาใช้บังคับ

ในกรณีตามวรรคสามหากจำเลยถูกขังอยู่ระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา ให้สำนักงานอัยการประจำ ศาลชั้นต้นรีบส่งสำนวนคืนอัยการศาลสูงเพื่อดำเนินการจัดทำคำแถลงขอให้ศาลสั่งปล่อยจำเลยด้วย

ข้อ ๓๑ การดำเนินการตามข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ ให้ถือว่าสำนวนอยู่ในความรับผิดชอบ ของอัยการศาลสูง และให้อัยการศาลสูงมีหน้าที่ติดตาม กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ธุรการผู้มีหน้าที่เสนอสำนวน

ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น แล้วแต่กรณี ติดตามสำนวน เพื่อให้มีเวลาเหลือพอที่จะดำเนินการตามข้อ ๒๙

ข้อ ๓๒ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม อัยการศาลสูงอาจพิจารณาอุทธรณ์หรือฎีกา ในกรณีที่ศาลพิพากษาหรือสั่งเกินคำขอ หรือที่มีได้กล่าวในฟ้อง หรือศาลพิพากษาลงโทษจำเลยเกินกำหนดโทษ ตามกฎหมาย หรือพิพากษาหรือมีคำสั่งไม่ชอบด้วยประการใดได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๓ การรายงานผลการปฏิบัติงาน ให้อัยการศาลสูงรายงานผลการปฏิบัติงานโดยใช้แบบรายงานตามแบบบัญชีแสดงการทำของพนักงานอัยการชั้นพิจารณาอุทธรณ์หรือฎีกาตามแบบ อ.ก. ๕๐ ก. พร้อมจัดทำบัญชีแสดงรายละเอียดคดีที่มีคำสั่งไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๙ และ ข้อ ๒๕ วรรคสาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ทุกคดี โดยใช้แบบบัญชีแสดงคดีที่มีคำสั่งไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา ตามแบบ อ.ก. ๕๖ เป็นรายเดือน รายงานตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

การรายงานผลคดีที่อัยการสูงสุดเป็นผู้ออกคำสั่งฟ้องหรือชี้ขาดให้ฟ้อง ให้อุทธรณ์หรือให้ฎีกา ให้อัยการศาลสูงรายงานเป็นรายเรื่องตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่อธิบดีอัยการมีคำสั่ง โดยให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นที่ชี้ขาดด้วย

ให้อธิบดีอัยการ หรือรองอธิบดีอัยการ ผู้ที่ได้รับมอบหมายแล้วแต่กรณี เรียกสำนวนตามแบบบัญชี อ.ก. ๕๖ ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบมาทำการตรวจสอบ เมื่อตรวจสอบแล้วให้เสนอแบบบัญชีแสดงการตรวจสอบสำนวนที่เรียกมาตรวจสอบ ตามแบบ อ.ก. ๕๖ ก. พร้อมสำเนาแบบบัญชี อ.ก. ๕๖ ต่อสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานตามแบบบัญชี อ.ก. ๕๖ ในแต่ละเดือน

ในการตรวจสอบหากพบข้อบกพร่องของอัยการศาลสูง ให้แจ้งอัยการศาลสูงผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้อง ชี้แจงข้อบกพร่องเป็นหนังสือภายในกำหนดระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ไม่อาจชี้แจงได้ทันภายในกำหนด ให้แจ้งข้อขัดข้องเป็นหนังสือ ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อยเห็นควรยุติก็ให้สั่งยุติ โดยอาจกำชับการปฏิบัติราชการตามที่เห็นสมควรก็ได้ ถ้าเป็นข้อบกพร่องที่สมควรแนะนำการปฏิบัติราชการก็ให้แนะนำการปฏิบัติราชการแล้วรายงานให้สำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อทราบ แต่ถ้าเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องถึงขนาดที่จะเกิดความเสียหายและไม่อาจแก้ไขได้ ก็ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

การยุติหรือการแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้อธิบดีอัยการแจ้งยุติหรือแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้อัยการศาลสูงผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องทราบ หากพนักงานอัยการผู้ที่จะถูกแนะนำไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานอื่น ให้อธิบดีอัยการแจ้งผู้บังคับบัญชาระดับอธิบดีอัยการภาค หรืออธิบดีอัยการอื่นที่พนักงานอัยการผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่กรณีการแนะนำการปฏิบัติราชการ หากอธิบดีอัยการดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๔ การรับจ่ายสำนวน ส่งสำนวนคืน งานสารบบอุทธรณ์หรือฎีกา การรายงานคดีสำคัญชั้นศาลสูง และงานธุรการอื่น ๆ ตลอดจนการเก็บรักษาสำนวนที่อยู่ระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกา ในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคดีศาลสูง ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของส่วนสนับสนุนงานอัยการศาลสูงจังหวัด สำนักงานคดีศาลสูงภาค เว้นแต่ในจังหวัดใดไม่มีส่วนสนับสนุนงานดังกล่าว ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นภายใต้การกำกับดูแลของอัยการศาลสูง ส่วนสำนักงานคดีศาลสูงภาคและสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาค ให้แต่ละสำนักงานมีหน้าที่และรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว

สำนวนที่เสร็จเด็ดขาดแล้ว ให้ส่งคืนไปยังสำนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นเพื่อดำเนินการต่อไป

หมวด ๔
วิธีปฏิบัติเมื่ออัยการสูงสุดมีคำวินิจฉัยชี้ขาด
และการขอให้รับรองอุทธรณ์หรือฎีกา

ข้อ ๓๕ คดีที่อัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องหรือให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ถ้าอัยการสูงสุดมิได้สั่งเป็นอย่างอื่น ก่อนมีคำสั่งไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ให้ทำบันทึกรายงานตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุดทราบพร้อมด้วยเหตุผลโดยไม่ต้องเสนอสำนวน เว้นแต่คดีจะครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา หรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นจะต้องรับอุทธรณ์หรือฎีกา ให้มีคำสั่งอุทธรณ์หรือฎีกาและยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาไปก่อน

ข้อ ๓๖ ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง หรือคดีที่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย แต่อัยการศาลสูงพิจารณาแล้วเห็นสมควรอุทธรณ์หรือฎีกา ให้มีคำสั่งอุทธรณ์หรือฎีกาแล้วทำบันทึกส่งเรื่องที่จะให้รับรองอุทธรณ์หรือฎีกา พร้อมความเห็นตามลำดับชั้นถึงอัยการสูงสุดหรือผู้ที่อัยการสูงสุดมอบหมายโดยเร็วและต้องมีให้เสียหายแก่ราชการ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

การส่งเรื่องให้รับรองอุทธรณ์หรือฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำนวนการสอบสวน สำเนาคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ คำฟ้องอุทธรณ์หรือคำฟ้องฎีกา และถ้ามีพยานหลักฐานใดในชั้นศาลที่อาจเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาก็ให้ส่งพยานหลักฐานนั้นไปด้วย

หมวด ๕
การตรวจสอบการปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๗ กรณีพบข้อบกพร่องในการดำเนินคดีของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นหรือในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นตามระเบียบนี้ ถ้าเป็นข้อบกพร่องที่เห็นสมควรแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้อัยการศาลสูงทำความเห็นเสนออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูง หรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณา

ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องที่สมควรแนะนำการปฏิบัติราชการก็ให้แนะนำการปฏิบัติราชการแล้วรายงานให้สำนักงานอัยการสูงสุดทราบ หากเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อย เห็นควรยุติก็ให้ส่งยุติกรณีเป็นข้อบกพร่องถึงขนาดที่จะเกิดความเสียหายและไม่อาจแก้ไขได้ ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุด

การแนะนำการปฏิบัติราชการตามวรรคสอง ให้อธิบดีอัยการแจ้งผู้บังคับบัญชาระดับอธิบดีอัยการภาคหรืออธิบดีอัยการอื่นที่พนักงานอัยการผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ดำเนินการ หากอธิบดีอัยการดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้รายงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๘ กรณีพบข้อบกพร่องในการดำเนินคดี หรือในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้น ถ้าเป็นข้อบกพร่องที่เห็นสมควรแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้อัยการศาลสูงแจ้งให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องชี้แจงข้อบกพร่องเป็นหนังสือภายในกำหนดระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่ไม่อาจชี้แจงได้ทันภายในกำหนด ให้แจ้งข้อขัดข้องเป็นหนังสือ แล้วให้อัยการศาลสูงทำความเห็นเสนออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูง หรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงภาคตามลำดับชั้นถึงอธิบดีอัยการ เพื่อพิจารณา

ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อย เห็นควรยุติก็ให้สั่งยุติ และอาจกำชับการปฏิบัติราชการตามที่เห็นสมควรก็ได้

ถ้าอธิบดีอัยการเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องที่สมควรแนะนำการปฏิบัติราชการ ให้แนะนำการปฏิบัติราชการและรายงานสำนักงานอัยการสูงสุดทราบ

กรณีเป็นข้อบกพร่องถึงขนาดที่จะเกิดความเสียหายและไม่อาจแก้ไขได้ ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

การยุติตามวรรคสอง หรือการแนะนำการปฏิบัติราชการตามวรรคสาม ให้อธิบดีอัยการแจ้งผู้บังคับบัญชาระดับอธิบดีอัยการภาคหรืออธิบดีอัยการอื่นที่พนักงานอัยการผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่กรณีการแนะนำการปฏิบัติราชการ หากอธิบดีอัยการดังกล่าวมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายวงศ์สกุล กิตติพรหมวงศ์)

อัยการสูงสุด